

Vážené členky a vážení členové akademické obce MFF UK,

v minulých šesti letech jsem působil v Akademickém senátu UK a již před časem jsem slíbil kandidovat znovu.

AS UK funguje trochu jinak než náš AS MFF UK, jehož často nekonečných diskusí jsem si dost užil v druhé polovině devadesátých let a pak v období 2005-2014, částečně jako jeho předseda. Jednání univerzitního senátu jsou trochu méně diskusní (když zrovna nejde o Home Credit), většinu času zabírá schvalování podstatných i méně podstatných dokumentů. Pro diskusi, včetně dost otevřené diskuse s vedením UK, je větší příležitost na jednání komisí. Zúčastňuji se jednání ekonomické a ediční (zabývající se také propagací) komise. Je tu prostor na otázky a návrhy, je tu prostor na hledání nedopatření rektorátu (zde se ovšem musím opakovaně přiznat, že nedosahuji efektivity kolegy Broma), je tu prostor na ovlivňování nápadů, které mají ambice vyjasnit naše zítřky, které ale z mého pohledu mnohaleté praxe zástupce vedoucího a vedoucího pracoviště budí někdy úsměv nebo smutek. V minulých letech jsme dosáhli s kolegou Bromem situace, kdy se v různých situacích už počítá s tím, že se ozveme, a také se počítá s tím, že nebudeme se vším souhlasit. Očekává se od nás ale také, že přispějeme k racionálnímu řešení situace. Všemmu tomu velmi pomáhala naše skvělá komunikace s vedením fakulty a možnost koordinace postupu.

V minulém období jsem byl také akademickým senátem UK nominován do Rady pro vnitřní hodnocení, v ní jsem proseděl mnoho desítek hodin, vyslovil desítky kverulantských poznámek a přečetl stovky akreditačních dokumentů. Doufám, že akademická obec přežila naši vnitřní akreditaci také bez duševních traumat, ostatně sílu budeme potřebovat na hodnocení realizace programů, hodnocení vědy a další bouře, které nás čekají a o kterých ještě nevíme. Mimo jiné nás čeká v dalším období volba nového rektora, která jistě nebude jednoduchá.

Až budete zvažovat svou volbu, uvažte můj věk (teď 66,6), vyhoření, chátrání mysli i organismu. Myslím si, že ještě chvíli sloužit mohu, že stačí to, co bylo mým cílem i minule: nebýt ovce, dělat s čistým svědomím, co člověk zmůže, a nestresovat se příliš ze skutečnosti, že nezmůže všechno. ALE také si myslím, že je čas, aby se našli mladší, zralí a asertivní kandidáti, aby MFF UK byla v ASUK náležitě zastoupena.

Děkuji Vám za Vaše hlasy ve všech minulých volbách, kterými jste mi dávali svou důvěru. Zvažte nyní znovu, koho do ASUK pošlete. Budu-li to já, budu rád a budu se tam zase ozývat. Nebudu-li, nebude mne to mrzet.

Jiří Dolejší